

Μια βίαιη μεταλλαγή μεσαιωνικού ιστού πόλης
στους νεώτερους χρόνους.
Η περίπτωση της σχολής Ουρσουλινών
στο κάστρο χώρας Νάξου

Αντικείμενο της εισήγησης αποτελεί η διερεύνηση μιας βίαιης μεταλλαγής του μεσαιωνικού ιστού του κάστρου Χώρας Νάξου, η οποία συντελέστηκε με την ανοικοδόμηση στα 1930 του διδακτηρίου της Γαλλικής Σχολής Ουρσουλινών.

Το φαινόμενο της μεταλλαγής της μορφής ενός τμήματος της μεσαιωνικής πόλης και της δημιουργίας ενός νέου προφίλ, βασιζόμενου σε εκλεκτικά πρότυπα στις αρχές του αιώνα, αποτελεί από παράδειγμα της εξέλιξης της ιστορίας της πόλεως, αλλά και της ιστορίας της προστασίας μνημείων και εμπίπτει στη θεματολογία του συνεδρίου.

Στην εισήγησή μας θα παρουσιαστούν στοιχεία της προγενέστερης μορφής, δηλαδή της μεσαιωνικής σε άμεση αντιπαράθεση με τη νέα δόμηση του κτιρίου της Σχολής, όπως και μια σειρά φωτογραφιών των σχεδίων της αρχιτεκτονικής μελέτης αποκατάστασης και μετατροπής του κτιρίου σε Πολιτιστικό Κέντρο.

Με αφορμή το παράδειγμα αυτό, γίνεται σαφής η άμεση σχέση και εξάρτηση της εξέλιξης και διαμόρφωσης της πόλης, τόσο από τα κοινωνικά - οικονομικά - πολιτικά δεδομένα, όσο και από την αντίληψη των γενεών περί προστασίας και συντήρησης των οικοδομικών μνημείων ως τεκμηρίων της ιστορίας.

Το κάστρο της Νάξου, η άλλοτε πρωτεύουσα του Δουκάτου του Αιγαίου, δίνει σήμερα μια διαφορετική εικόνα, εκείνης που φαίνεται στο σκίτσο του περιηγητή Choiseul-Gouffier του έτους 1750 (εικ. 1)¹. Η όψη της πόλης έχει σημαντικά μεταβληθεί. Ωστόσο το κάστρο έχει παγιώσει το δικό του προφίλ τα τελευταία εξηντατρία χρόνια. Ριζική μεταβολή του μεσαιωνικού ιστού του, της αρχικής μορφής του, του όγκου του, έφερε το 1930 η ανοικοδόμηση του ογκώδους διδακτηρίου της Γαλλικής Σχολής Ουρσουλινών, η οποία ως πνευματικό ίδρυμα μικρότερης εμβέλειας, λειτουργούσε ήδη στη Νάξο από το 1715 (εικ. 2)².

* Βαβατσιούλας Ορέστης, Αρχιτέκτων Μηχανικός - Διπλ. Αναστηλωτής Α.Δ. - Τ.Υ.- Munich.

** Διαμαντοπούλου Μαρίκιττα, Αρχιτέκτων Μηχανικός- Διπλ. Αναστηλωτής Α.Δ. - Τ.Υ.- Munich.

1. Choiseul Gouffier «Voyage Pittoresque de la Grèce».

2. Ιωάννου Δελλαρόκκα «Χρονικό της Σχολής Ουρσουλινών Νάξου» ΕΚΜΕ τόμ.Η' 1969-1970 σελ. 174-175.

VUE DE LA VILLE DE NAXIA.

A P D R

Εικ. 1. Chaiseul - Gouffier άποψη Χώρας Νάξου.

Εικ. 2. Σημερινή άποψη Χώρας Νάξου.

Μια σύντομη ιστορική αναφορά μας υπενθυμίζει ότι η Λατινική κατάκτηση των Κυκλάδων τον 13ο αιώνα, έφερε ένα νέο κοινωνικοπολιτικό σχήμα. Το Αιγαίο βρίσκεται κάτω από την πολιτική επιρροή της Βενετίας στην προσπάθειά της να ελέγξει ως υπερδύναμη τους θαλάσσιους δρόμους και μάλιστα αυτούς που οδηγούν στην Κων/πολη³. Στην ιδιόμορφη και ξεχωριστή πολιτική που εφήρμοσε στις σχέσεις της με την περιοχή του Αιγαίου, πρωτεύοντα ρόλο μετά την Κρήτη, διαδραμάτισε το Δουκάτο της Νάξου, ως πρωτεύουσα του Αρχιπελάγους. Ως κτήση και έδρα του Δουκάτου, η Νάξος είχε μικρή εξάρτηση από τη Μητρόπολη. Λειτουργήσε δηλαδή στο Μεσαίωνα ως ένας ιδιωτικός και σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητος κεντρικός κόμβος, σταθμός στην ανήσυχη, λιμαινόμενη από την πειρατεία και γεμάτη εξελίξεις περιοχή. Κάτω από αυτές τις γενικότερες συνθήκες αναπτύχθηκε από το 13ο αιώνα ο οχυρωμένος μεσαιωνικός οικισμός, το κάστρο της Χώρας.

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΝΑΞΟΥ

Εικ. 3. Τοπογραφικό με τη θέση της Σχολής.

Πρόκειται για εξαιρετικό σε πολεοδομική σύνθεση κάστρο και είναι το μεγαλύτερο των Κυκλάδων (εικ. 3). Έδρα του Δούκα του Αρχιπελάγους, πολιτικό, θρησκευτικό, οικονομικό και διοικητικό κέντρο. Είναι κτισμένο σε φυσική έξαρση του εδάφους - λόφο, σε μικρή απόσταση από τη θάλασσα, θέση που του εξασφαλίζει την άμεση εποπτεία της, όπως και μεγάλου μέρους του εσωτερικού του νησιού. Είναι κτισμένη στα πρότυπα και τις δομές των μεσαιωνικών πόλεων της Δύσης. Η αμυντική του ικανότητα βασίζεται στην πυκνή δόμηση των οικιών του, οι οποίες δημιουργούν τον εξωτερικό δακτύλιο και συγχρόνως και αυτό το αμυντικό τείχος.

Διακρίνεται ακόμα ένας δεύτερος εσωτερικός δακτύλιος, ο οποίος αποτελεί μαζί με τους ακτινωτούς δρομίσκους το εσωτερικό πολεοδομικό δίκτυο και επι-

3. Το 1204 χρονολογία της 4ης Σταυροφορίας, συμβατική αφετηρία της Λατινοκρατίας στην Ελλάδα. Βλ. και Λίνα Δεμαθά (σχετικά με τα «κάστρα οικισμούς στις Κυκλάδες στη διάρκεια της Λατινοκρατίας. Το κάστρο της Σίφνου» ΥΠΠΟ - Αναστήλωση - Συντήρηση - Προστασία Μνημείων και συνόλων. Τεχνική Περιοδική έκδοση, τόμος Α', Αθήνα 1984, σελ. 228. Βλ. επίσης και Μάρω Φίλιππα Αποστόλου «Το κάστρο της Αντιπάρου. Συμβολή στη μελέτη των οχυρωμένων μεσαιωνικών οικισμών του Αιγαίου», Αθήνα 1978, σελ. 11, 12, 13.

κοινωνία του κάστρου. Αν και στη βιβλιογραφία αναφέρονται τρεις είσοδοι, υπαρκτές σήμερα είναι μόνον δύο, ενώ υπάρχει διαμόρφωση που μας επιτρέπει να υποθέσουμε την πιθανή θέση της τρίτης. Το αμυντικό σύστημα του οικισμού ενισχύεται από τους πύργους που καλύπτουν τις εισόδους, αλλά και από την ύπαρξη του κεντρικού πύργου (*Donjon*), ως τελευταίο καταφύγιο σε περίπτωση πολιορκίας. Οι κατοικίες του είναι εξαιρετικά μεγάλα οικήματα, αρχοντικά με ενδιαφέρουσες κατόψεις, δομή και λειτουργία. Έχει πέντε εκκλησίες, τέσσερις καθολικές και μία ορθόδοξη.

Παρουσιάζει σε σύγκριση με τα άλλα κάστρα των Κυκλάδων έναν ιδιαίτερα ηγεμονικό χαρακτήρα, πρώτον λόγω του μεγέθους του, στο σύνολό του ως μεσαιωνική πόλη, δεύτερον λόγω του μεγέθους της επαναλαμβανομένης μονάδας, δηλαδή των αρχοντικών κατοικιών του και τρίτον λόγω του μεγέθους και αριθμού μοναστηριών και εκκλησιών του. Δεν θα επεκταθούμε άλλο στην περιγραφή αυτής της μεσαιωνικής πόλης⁴.

Τα στοιχεία αυτά πλαισιώνουν μόνον και κάνουν κατανοητή τη βίαιη αλλαγή, που έφερε στον πυρήνα του κάστρου η κατασκευή του διδακτηρίου των Ουρσουλινών. Όπως είναι φυσικό «*ήπιες*» επεμβάσεις στον πολεοδομικό ιστό του είχαν προηγηθεί, αλλά με έναν διαφορετικό χαρακτήρα. Περιορίζονται σε επεμβάσεις μικρής κλίμακας, όπως προσθήκες, επεκτάσεις λειτουργικών αναγκών και σχετικά μικρές μορφολογικές τροποποιήσεις, που σφείλονται στη ζωή και την εξέλιξη της μεσαιωνικής πόλης στους νεώτερους χρόνους.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΥΡΣΟΥΛΙΝΩΝ ΣΤΗ ΝΑΞΟ

Το 1630 τοποθετείται στο «*χρονικό της Σχολής Ουρσουλινών*»⁵ η αρχή της ιστορίας της ίδρυσής της στη Νάξο από στοιχεία των αρχείων της καθολικής εκκλησίας της. Από τις επιστολές των πατέρων Ιησουϊτών, οι οποίοι φρόντισαν για την εγκατάσταση του τάγματος και την ίδρυση της Μονής Ουρσουλινών προκύπτουν οι συνθήκες διαβίωσης, η κρατούσα ιδεολογία, οι μορφές οργάνωσης κατοικίας και εργασίας και γενικά η οικονομική κατάσταση περί τον 17ο αιώνα στην περιοχή. Ακόμη μέσα στις επιστολές αυτές φαίνονται και τα κριτήρια, βάσει των οποίων γίνεται η ίδρυση της Μονής και η οικοδόμηση του πρώτου κτιρίου, που θα την στεγάσει. Φαίνεται λοιπόν από το δημοσιευμένο κείμενο, που επιγράφεται «*Σχέδιον της ιδρύσεως Μονής των Ουρσουλινών εν Νάξω*»⁶, ότι το 1713 προκειμένου να στεγαστεί το τάγμα σε κτίριο, ακολουθείται η εξής διαδικασία

1. Λαμβάνεται έγκριση (*είδος οικοδομικής άδειας*) από τον Τούρκο διοικητή με

4. Το κάστρο της Νάξου ως αντικείμενο της Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής και της Πολεοδομίας αποτελεί θέμα διδακτορικής διατριβής του αρχιτέκτονα Ορέστη Βαβατσιούλα.

5. Ιωάννου Δελλαρόκκα ένθα ανωτέρω σελ. 161, 163.

6. ένθα ανωτέρω σελ. 171.

κόστος τρία ή τέσσερα σκούδα, 2) γίνεται τοπογραφικό σχέδιο, ενώ 3) τα σχέδια κατασκευής του κτιρίου έρχονται από την κεντρική διοίκηση του τάγματος από το Παρίσι. Αναπτύσσεται μάλιστα στις επιστολές αυτές των Ιησουϊτών, μια λογική και παρατίθενται τα κριτήρια, βάσει των οποίων οφείλει να γίνει η επιλογή χώρου για τη νέα εγκατάσταση. Αναφέρονται επιγραμματικά τα κριτήρια

- Ασφάλεια και επομένως οικοδόμηση εντός των τειχών.
- Δυνατότητα επέκτασης της εγκατάστασης και εκτός των τειχών.
- Θέα και υγιεινές συνθήκες.
- Εύκολη πρόσβαση των καθολικών κοριτσιών, για τα οποία προοριζόταν.
- Ενώ ως αρνητικό κριτήριο επισημαίνεται η έλλειψη νερού και επομένως η υποχρεωτική κατασκευή δεξαμενών.

Προτείνεται επίσης η χρηματοδότηση των οικοδομικών εργασιών να λάβει τη μορφή συνδρομής από τους ίδιους τους κατοίκους, ενώ τέλος μας παρέχεται ακόμη μια ενδιαφέρουσα πληροφορία για τις κρατούσες οικονομικές συνθήκες: «*Η μεγίστη δαπάνη είναι δια την πληρωμήν των αρχιτεκτόνων και εργατών*». Με αυτά τα κριτήρια και δεδομένα οικοδομείται περί το 1715 η πρώτη Μονή Ουρσουλινών σε κενό χώρο εντός του κάστρου της Χώρας Νάξου. Είναι φανερό ότι η παραγωγή του δομημένου χώρου την εποχή αυτή γίνεται μετά από ανάλυση και εντοπισμό των δεδομένων, και ακολουθείται η πρακτική της ένταξης του μέρους (*του μεμονωμένου κτιρίου*) στο διαμορφωμένο ήδη σύνολο (*οικισμός*).

Η ανάπτυξη και η διδακτική επιτυχία της Μονής-Σχολής οδήγησαν σε νεώτερος χρόνους, το 1929⁷, στην απόφαση για την επέκτασή της και την κατασκευή νέων κτιριακών εγκαταστάσεων, ώστε να στεγαστεί η γνωστή Ελληνογαλλική Σχολή Ουρσουλινών. Για το σκοπό αυτό αγοράστηκαν το 1930 εννέα κατοικίες - αρχοντικά του κάστρου και στη θέση τους (*εικ. 7-8*)⁸ οικοδομήθηκε το τριώροφο κτίριο, ένα νεώτερο μνημείο σήμερα (*εικ. 9-10*), στο κέντρο του μεσαιωνικού οικισμού. Πρόκειται για μια ασυνήθιστη, αλλά και βίαιη επέμβαση σε έναν ιστό με λίγες αλλοιώσεις μέχρι τότε. Το νέο κτίριο με τις εξωτερικές διαμορφώσεις του κατέλαβε το 1/5 της συνολικής επιφάνειας του κάστρου.

Δεσπόζει και είναι δυσανάλογο της κλίμακάς του, επηρεάζει καθοριστικά τη μορφή του, ακυρώνει επικοινωνίες-δρόμους, αλλοιώνει ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα. Ωστόσο η Σχολή παραμένει το καμάρι των Ναξίων έως το 1969, οπότε σταματάει η λειτουργία της Σχολής στη Νάξο.

7. ένθα ανωτέρω σελ. 194.

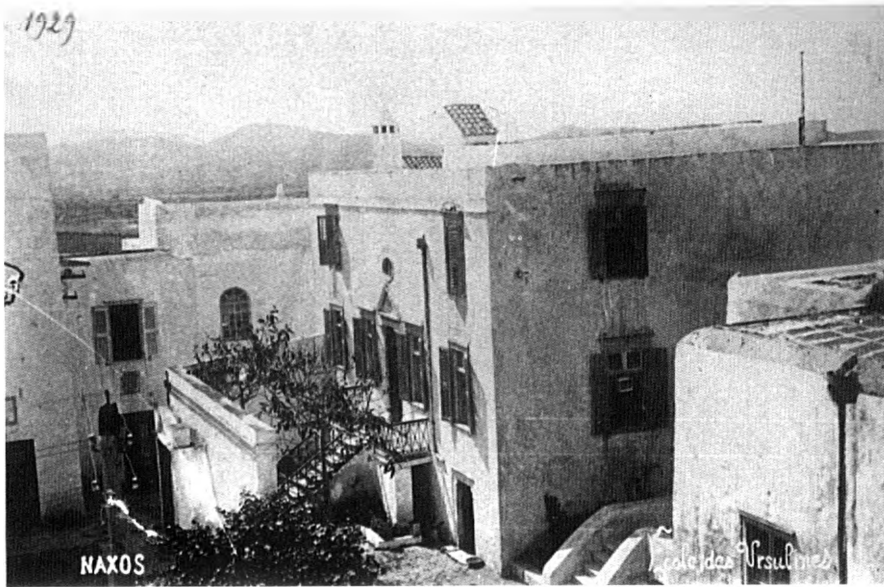
8. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται για πρώτη φορά, δείχνουν ακριβώς τη διαδικασία και την έκταση της κατεδάφισης των αρχοντικών, που τη θέση τους κατέλαβε το νέο κτίριο, παρουσία των μαθητριών της Σχολής. Οι φωτογραφίες προέρχονται από αντιγραφή ασπρόμαυρων αρνητικών σε γυαλί και μας παραχωρήθηκαν από τον σεβασμιώτατο ιερέα της καθολικής εκκλησίας της Νάξου πατέρα Εμμανουήλ Ρεμούνδο, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά.

Εικ. 4. Πρώτο τμήμα Σχολής άποψη από το εξωτ. του Κάστρου (φωτ. του 1929;).

Εικ. 5. Πρώτο τμήμα Σχολής μερική άποψη από το εσωτερικό του Κάστρου πριν την ανέγερση του νέου διδακτηρίου (φωτ. του 1929).

Εικ. 6. Πρώτο τμήμα Σχολής μερική άποψη από το εσωτερικό του Κάστρου πριν την ανέγερση του νέου διδακτηρίου (φωτ. του 1929).

Εικ. 7. Φάση κατεδάφισης των δέκα κατοικιών (φωτ. του 1929-1930).

Εικ. 8. Φάση κατεδάφισης των εννέα κατοικιών (φωτ. του 1929-1930).

Εικ. 9. Το νέο διδακτήριο της Σχολής.

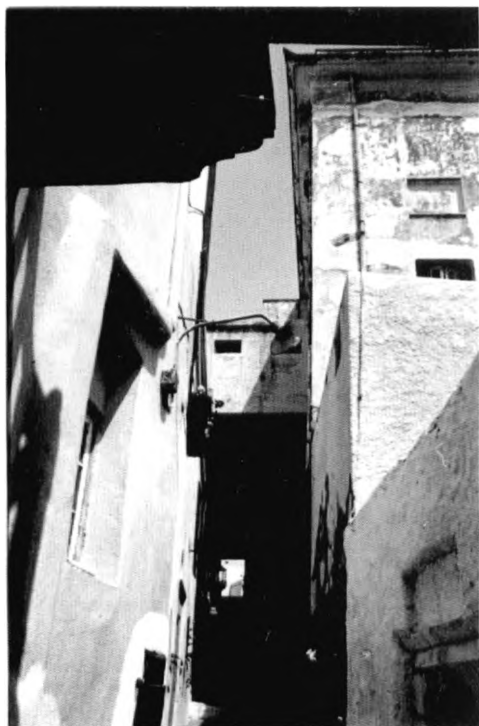

Εικ. 10. Το νέο διδακτήριο της Σχολής.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρόκειται για βαρύ και άκαμπτο κτίριο σχεδιασμός ανταποκρινόμενος στην αντίληψη της εποχής του. Ο όγκος του δεν εναρμονίστηκε ούτε και εντάχθηκε στη δεδομένη μεγάλη κλίση του εδάφους, που είχε εξ άλλου προκύψει από την κατεδάφιση εννέα κατοικιών σε διαφορετικές στάθμες. Το κτίριο είναι τριώροφο με διαστάσεις 30μ.χ15μ. (εικ.12-15). Οι όψεις του είναι απόλυτα συμμετρικές, με κουφώματα γαλλικού τύπου. Διακρίνεται για την επανάληψη και την απλότητα των στοιχείων του. Στην πρώτη του φάση στεγαζόταν από κεραμοσκεπή στέγη, η οποία μετά από βομβαρδισμό το 1943 κατέπεσε και αντικαταστάθηκε με επίπεδο δώμα από μπετόν.

Η εγκατάλειψη του κτιρίου και η δεδομένη προσφορά του σε μεγάλους χώρους, έδωσε την ιδέα στο σημερινό ιδιοκτήτη του, το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας, να εξετάσει την επαναλειτουργία του με νέα χρήση συγγενή στην προγενέστερη, ως πολιτιστικό κέντρο. Αίθουσες διαλέξεων, εκθέσεων, εκδηλώσεων, καλλιτεχνικά εργαστήρια και κέντρα απασχόλησης του νεαρού πληθυσμού της Νάξου, συμπεριλαμβάνονται στο πρόγραμμα αποκατάστασης, το οποίο επεξεργαστήκαμε ως αρχιτέκτονες του ΥΠΠΟ στη μελέτη που παρουσιάζεται.

Εικ. 11. Το διδακτήριο σήμερα.

Εικ. 12. Το διδακτήριο σήμερα.

Οι νέες χρήσεις επιλέχθηκαν με στόχο την αποκατάσταση του κτιρίου αλλά και την παρέμβαση σε πολεοδομικό επίπεδο, έτσι ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις αναβίωσης και ροής πληθυσμού στο απομονωμένο και φθίνον σε πληθυσμό σήμερα κάστρο.

Η δυνατότητα βίωσης του χώρου από τους ορθοδόξους της χώρας και δι' αυτού του τρόπου η συνειδητοποίηση της απώτερης και πρόσφατης ιστορίας του τόπου τους απετέλεσε επίσης έναν από τους στόχους.

Η πρόταση αποκατάστασης συνίσταται κατά κύριο λόγο στην επισκευή και συντήρηση του υπάρχοντος, δεδομένου ότι οι χώροι του, όπως είναι διαμορφωμένοι, καλύπτουν σε μεγάλο βαθμό τις ανάγκες ενός πολιτιστικού κέντρου. Για την καλύτερη και σύγχρονη λειτουργία του, προβλέφθηκε η κατασκευή ανελκυστήρα, όπως και δεύτερου κλιμακостаσίου, δεδομένου ότι η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων παρέμεινε στην Γ' στάθμη. Προβλέφθηκε ακόμη η καθαίρεση πρόχειρων μεταγενεστερών επεμβάσεων, προσθηκών των δεκαετιών '50-60, με σκοπό την ανάδειξή του. Οι επεμβάσεις περιορίζονται σε

1. καθαίρεση των WC στην Γ' στάθμη,

Εικ. 13. Το διδακτήριο σήμερα.

ση και τη λειτουργία αρχικά της μονής Ουρσουλινών στο κάστρο, αλλά και με την επέκτασή της σε ένα αυστηρό και υπερμέγεθες διδακτήριο δύο αιώνες αργότερα, ανταποκρίνονται στο ύφος της εκάστοτε εποχής και της ιδεολογίας των διαφορετικών γενεών.

Η πόλη φαίνεται να αλλάζει μορφή δυναμικά ανταποκρινόμενη στα κριτήρια, τις προτεραιότητες και τις επιλογές της κάθε γενιάς. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα φαίνεται ότι, ενώ τον 17ο, 18ο αιώνα τα κριτήρια οικοδόμησης ήταν κυρίως η εξασφάλιση της ζωής διά της οχύρωσης, της εξάπλωσης του δόγματος διά της κατήχησης και δημιουργίας Μονών - Σχολών, ο τρόπος οικοδόμησης ήταν η ένταξη και ενσωμάτωση στην ήδη διαμορφωμένη κλίμακα του οικισμού. Το 1930 η ιδεολογία της επιβολής του απόλυτου, αυστηρού, του καθαρού και του συμμετρικού, επηρέασε το όλο σχέδιο της οικοδόμησης. Το νέο κτίριο του διδακτηρίου όχι μόνο δεν εντάχθηκε, αλλά ουσιαστικά επέβαλε την αντιπαράθεση με την κατάργηση της μικρής κλίμακας και πολυπλοκότητας των μεσαιωνικών δομών.

Είναι ακόμη ενδιαφέρον για την ιστορία της προστασίας των μνημείων στη χώρα μας και σαφές ότι περί το 1930 οι μεσαιωνικές αρχοντικές κατοικίες, όπως

2. καθαίρεση ενός πρόχειρου υπόστεγου και WC στη νότια αυλή της Α' στάθμης,

3. διάνοιξη των κτισμένων παραθύρων των όψεων,

4. προτάθηκε ακόμη το ξεμπάζωμα της βορεινής αυλής (Β' στάθμη). Κατάλληλη διαμόρφωση της βόρειας αυλής δημιουργεί υπαίθριο χώρο εκδηλώσεων, όπως και μια πλεονεκτική κεντρική είσοδο με μεσαία στάθμη.

Οι επεμβάσεις αποκατάστασης συμβάλλουν στην ανάγνωση της μορφής και προσδοκούν να αποδώσουν το αυστηρό και βαρύ ύφος του κτιρίου του 1930. Το έργο αυτό, αν και προγραμματίστηκε από το Ε.Ι.Ν. να πραγματοποιηθεί άμεσα, με σχετική οικονομική ενίσχυση από την Κοινότητα, εκκρεμεί μέχρι σήμερα.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Ασφαλώς οι τρόποι δόμησης και επεμβάσεων στην παλαιά μεσαιωνική πόλη, που ακολουθήθηκαν με την ίδρυ-

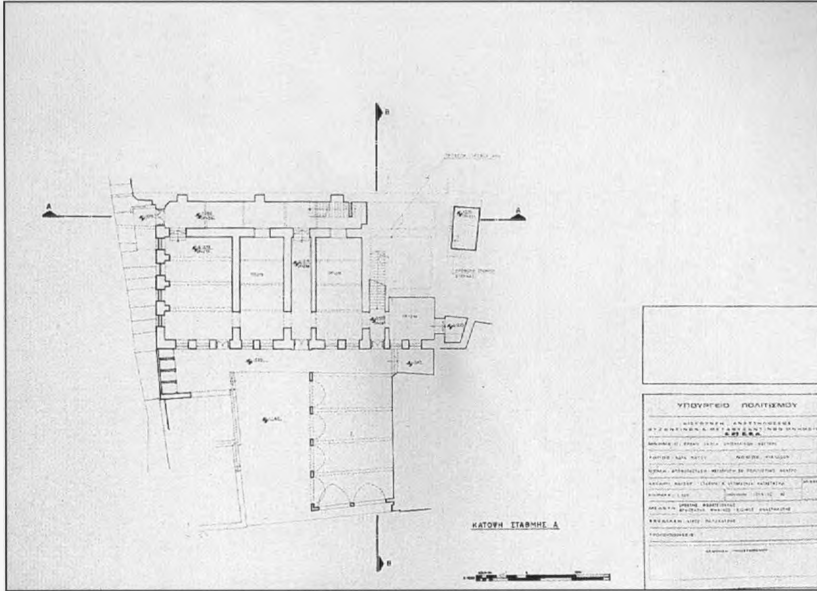
Εικ. 14. Το διδακτήριο σήμερα.

Εικ. 15. Το διδακτήριο σήμερα.

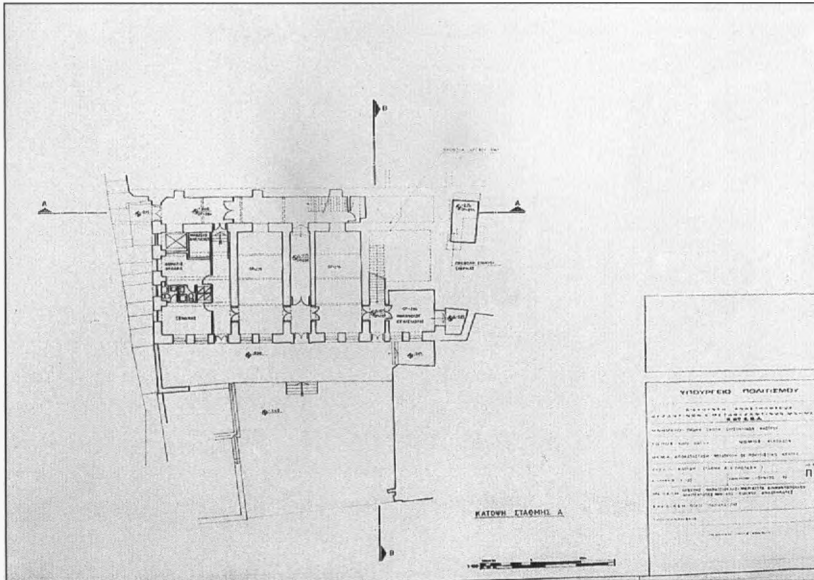
και η πολεοδομική δομή του κάστρου δεν κρίθηκαν ως μνημεία ή τέλος πάντων ως ιστορικά αρχιτεκτονικά τεκμήρια προγενέστερης εποχής άξια διατήρησης, παρ' όλη την αντίστοιχη ανάπτυξη ρευμάτων προστασίας μνημείων στη Δύση ήδη από τα μέσα του 19ου αιώνα.

Η πραγματοποίηση της αντίληψης αυτής, σε συνδυασμό με τη σημερινή αντίληψη περί προστασίας μνημειακών συνόλων, μας δίνει ένα ενδιαφέρον σύμπλεγμα νεώτερου μνημείου πάνω στον παλαιότερο μεσαιωνικό ιστό.

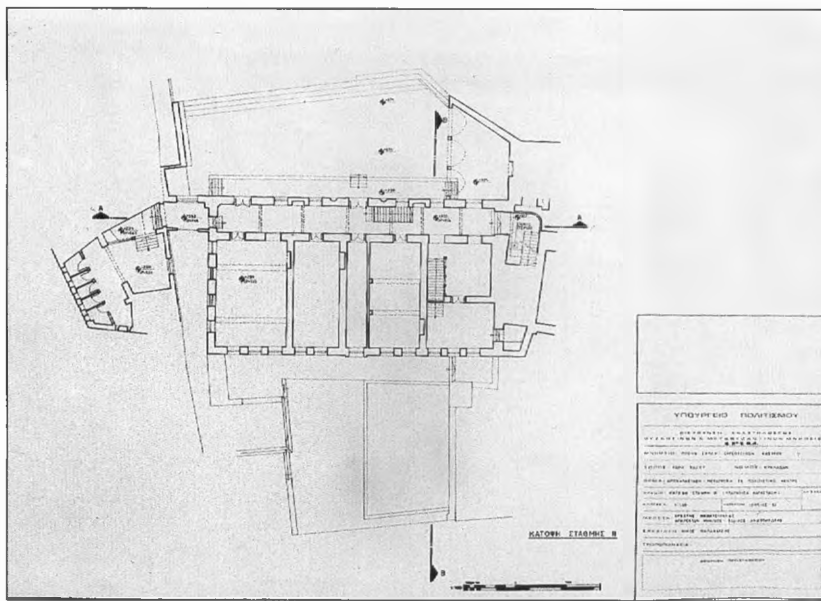

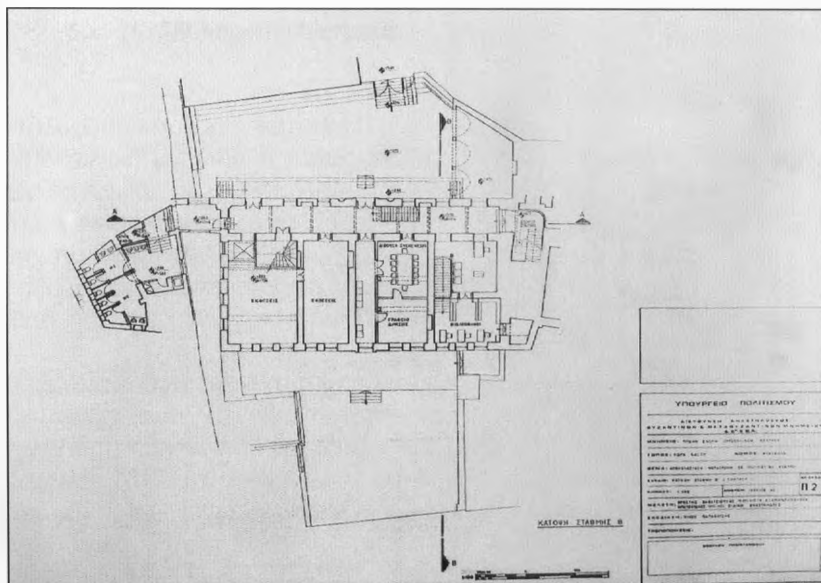
Εικ. 16. Κάτοψη στάθμης Α' - Υπάρχουσα κατάσταση.

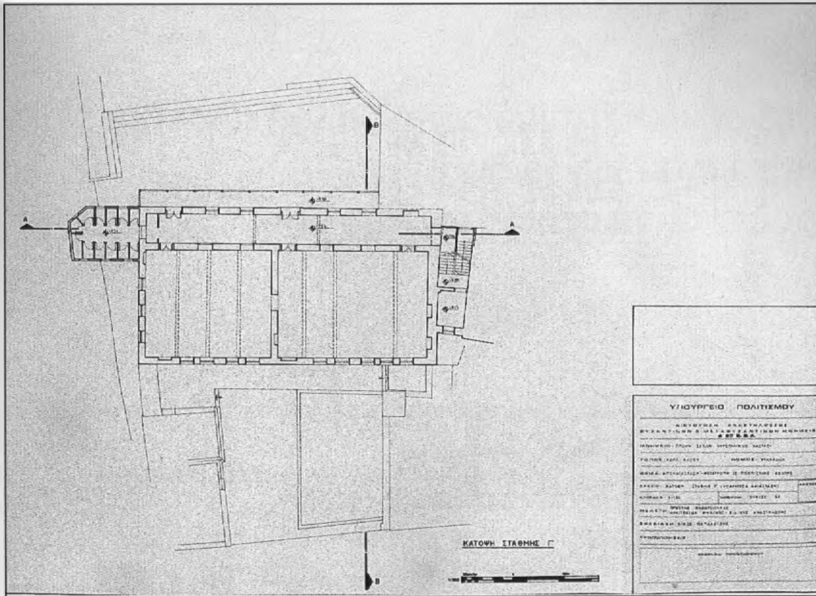
Εικ. 17. Κάτοψη στάθμης Α' - Πρόταση.

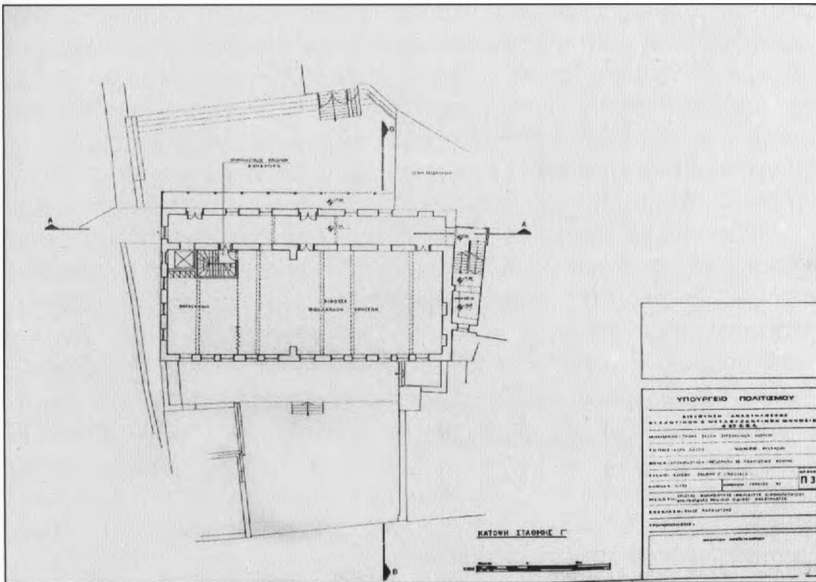
Εικ. 18. Κάτοψη στάθμης Β' - Υπάρχουσα κατάσταση.

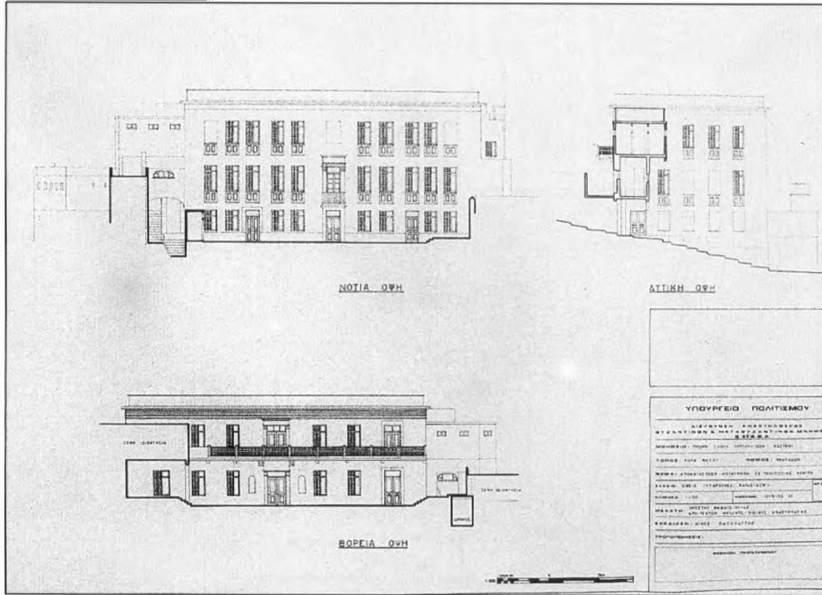
Εικ. 19. Κάτοψη στάθμης Β' - Πρόταση.

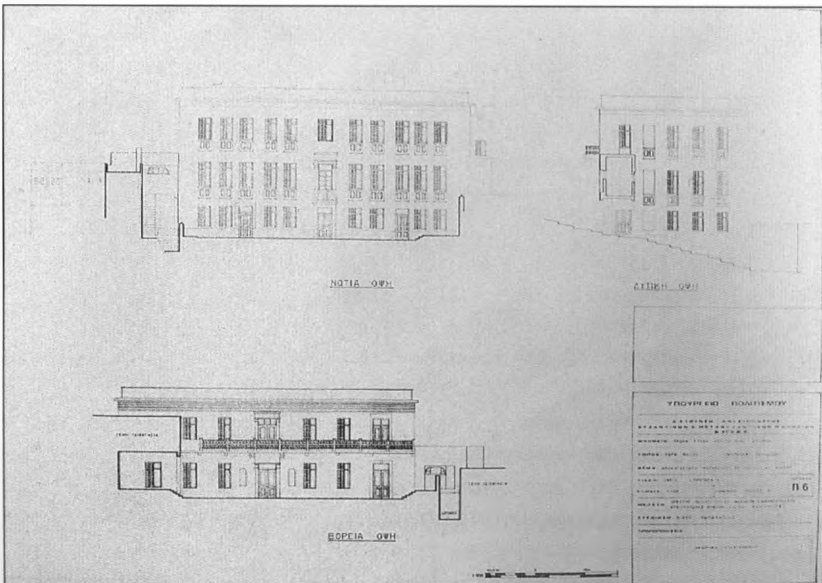
Εικ. 20. Κάτοψη στάθμης Γ' - Υπάρχουσα κατάσταση.

Εικ. 21. Κάτοψη στάθμης Γ' - Πρόταση.

Εικ. 22. Όψεις τομές - Υπάρχουσα κατάσταση.

Εικ. 23. Όψεις τομές - Πρόταση.